

6509 28/4 22: 1 Beh. af F. t. L. om Afhænd. af Domænegaardene i de sønderj. Landsdele m. m. 6510

mange forskellige Maader at forklare den vældige Forskel, der var mellem Loven af 4. Oktober og den gamle Statshusmandslov, og søgte at fremholde den Fordel, der var ved at faa Laan efter den sidstnævnte. Under disse Bestræbelser oplæste Ministeren en Paragraf i Lensloven, der gaar ud paa, at den Fordel, de vedkommende har vundet ved at overtage disse Lodder, kan Staten, hvis de afhænder dem til ukvalificerede Købere, forlange tilbagebetalt. Men hvis den højtærede Minister vilde læse Loven af 6. Maj, den gamle Statshusmandslov, vil han i dennes § 7 finde en akkurat tilsvarende Bestemmelse, fordi vi alle var enige om, at den Fordel, man her skaffede de enkelte, skulde disse ikke have Lov til at omsætte i en Kapital og rende med, men den skulde stadig tilhøre Samfundet. Det er ikke noget, som gælder Loven af 4. Oktober alene, det gælder ogsaa den gamle Statshusmandslov den Dag i Dag.

Der er een Ting, jeg ikke forstaar i hele denne Debat, og det er, naar man fra en vis Side stadig fremhæver, at det er nødvendigt, at Loven faar denne Form, for at Loven af 6. Maj overhovedet kan blive gældende i Sønderjylland. Jeg synes, jeg husker en lille Smule om, at Husmandsorganisationerne i Sønderjylland havde henvendt sig til Østifternes Udstykningsforening og bedt den om at søge at købe Ejendomme i Sønderjylland, saaledes at Loven af 6. Maj kunde komme til at virke dernede; og husker jeg ikke meget fejl, gav Øboernes Udstykningsforening Tilsagn derom, men den Gang den havde givet det, syntes man fra Partiet Venstres Side, at denne Udstykningsforening var for radikal, det var radikale Folk, der sad i Ledelsen, derfor kunde det selvfølgelig ikke gaa an, at de udstykkede Jorden i Sønderjylland, og man stiftede da en Venstres Udstykningsforening i Sønderjylland. Det er noget helt nyt. Jeg har tidligere i Udstykningsarbejdet arbejdet sammen med arge Højremænd, Venstremænd og Radikale, og Partiforskellen har aldrig haft nogen Indflydelse paa selve Udstykningsarbejdet, vi har været enige derom, og jeg troede for Resten, det var ligegyldigt, hvem der stykkede Jorden ud, om det var Radikale eller Venstremænd. Men fra den anden Side har man altsaa

en noget anden Anskuelse. Forholdet er altsaa nu det, at der arbejder to Udstykningsforeninger i Sønderjylland. De kan arbejde efter den gamle Statshusmandslov, og de Sønderjyder, der ønsker at komme ind under denne, kan komme det. Derfor synes det mig ikke paakrævet, at man søger at give Lovforslaget den Form, det har i Øjeblikket.

Ogsaa af en anden Grund er det ikke paakrævet. Det er blevet fremhævet, at der i enkelte af de sønderjydske Amter laa saa mange Domænegaarde, at det vilde være ret meningsløst, om man udstykkede dem alle efter Loven af 4. Oktober. Men det behøver man heller ikke. Vi staar jo netop samtidig og drøfter et andet Lovforslag, det, der i Fjor fik Gyldighed for Nørrejylland og for den øvrige Del af Landet. Dette Lovforslag gaar jo netop ud paa, at hvor der er særlig mange Lensgodser eller Domænegodser, kan man sælge dem og købe Jord i andre Egne af Landet, hvor der ikke er saa mange Lens- eller Domænegodser, og det staar Sønderjyderne lige saa frit som de andre. Derfor synes jeg heller ikke, denne Indvending har ret meget paa sig.

Det forekommer mig i det hele taget, som jeg udtalte i Gaar, at naar man har givet Lovforslaget den Form, det har her, er det, fordi man vil prøve paa at give Loven af 4. Oktober Gift Sonden for Kongeaen, fordi den overhovedet ikke maa blive brugt dernede, men det med Vold og Magt skal indprentes de sønderjydske Arbejdere og Husmænd, der søger Jord, at denne Lov betyder et Tvangsherredømme, at det vilde være Trældom at gaa ind til, i Modsætning til det frie Forhold, man i Almindelighed har under Loven af 6. Maj og under det private Eje. Og saa er det nu alligevel saaledes, som det ærede Medlem Hr. Zahle sagde i Gaar, at den mest betryggende Brugsform, man har, er den efter Loven af 4. Oktober. Den har sine Mangler, vi er ikke fuldt tilfredse med den, men den er mere betryggende end nogen af de andre Former. Hvis det ærede Medlem Hr. Refshauge, der for et Øjeblik siden stod og talte om Slægtens Ret til Jorden og om den frie Mands Ret paa den frie Mands Jord, havde undersøgt dansk Statistik en lille Smule, vilde han være blevet klar over, hvordan Privat-